

Správa z konferencie „České, slovenské a československé dějiny 20. století IX.“, Hradec Králové, 2. - 3. apríl 2014

Martin Furmanik, furmanik@saske.sk

V dňoch 2. a 3. apríla 2014 sa v Hradci Králové uskutočnila medzinárodná konferencia mladých vedeckých pracovníkov *České, slovenské a československé dějiny 20. století IX.* Konferenciu organizoval Historický ústav Filozofickej fakulty Univerzity Hradec Králové a šlo už o jej deviaty ročník. Bol to zároveň ročník s najvyšším počtom účastníkov. S príspevkami vystúpilo až 63 mladých historikov, z toho 12 zo slovenských vedeckých pracovísk. Dvanásť účastníkov bolo z hostovskej Filozofickej fakulty Univerzity Hradec Králové. Kvôli vysokému počtu vystupujúcich sa rozšíril počet paralelne prebiehajúcich prednáškových blokov z dvoch na tri. Prednáškové bloky sa zameriavali na tieto tematické okruhy: politické dejiny, sociálne dejiny, hospodárske dejiny, kultúrne dejiny, historiografia a teória historickej vedy. V prvý deň odzneli príspevky v deviatich blokoch, na druhý deň v šiestich blokoch.

Samozrejmosťou overenou predchádzajúcimi ročníkmi boli kritickí komentátori, ktorí na konci každého bloku hodnotili príspevky jednotlivých vystupujúcich. Tento rok bolo na konferencii 14 komentátorov z ktorých môžeme spomenúť napríklad doc. PaedDr. Martina Pekára, PhD., doc. PhDr. et JUDr. Jakuba Rákosníka, PhD., plk. Mgr. Miloslava Čaploviča, PhD., PhDr. Jana Mervarta, PhD., PhDr. Richarda Pavloviča, PhD., PhDr. Jaroslava Pažouta, PhD., či Mgr. Miroslava Michelu, PhD. Podľa nášho názoru prítomnosť kritických komentátorov má v štruktúre konferencie svoj nezastupiteľný význam, pretože mladí vedeckí pracovníci vďaka nim dostávajú spätnú väzbu na svoju prácu, čo ich nezriedka môže posunúť v ďalšom výskume. Okrem kritických komentátorov sa o cennú spätnú väzbu postarali samotní účastníci v diskusii, ktorá nasledovala po kritickom komentári.

Približne jedna tretina príspevkov bola zameraná na regionálne dejiny. Desať prednášok sa venovalo viac či menej známym osobnostiam, ktoré boli v určitom vzťahu k Československu. Niekoľko výstupov reflektovalo určitý spoločenský problém v dobovej tlači. Najviac príspevkov bolo zameraných komplexne či už na celú Československú republiku, alebo niektorú z jej dvoch častí.

K najzaujímavejším príspevkom, ktoré sme mali možnosť si vypočúť, patrili prednášky Davida Zimu, ktorý sa venoval obrazu prvej svetovej vojny v československej medzivojnovnej kinematografii, Lenky Abbafyovej, hovoriacej o prestavbe miest v 60. a 70. rokoch 20. storočia, Soni Polónyovej, ktorá sa venovala českým ochotníkom v Banskej Bystrici, Jakuba Pernesa zaoberajúceho sa neuskutočnenou trojfederáciou (mala zahŕňať aj Moravu a Sliezsko), či Martina Šromovského, prednášajúceho o sionistických organizáciách v Československu.

Všetky vypočuté referáty mali solídnu úroveň a bolo zrejmé, že väčšina príspevkov bola založená na vlastnom dôkladnom výskume. Taktiež organizácia konferencie spĺňala štandardné kritériá. Výhrady však môže vyvolávať model troch súčasne prebiehajúcich blokov. Z tohto dôvodu účastník konferencie môže vidieť len tretinu príspevkov čo je podľa nášho názoru na škodu, keďže v rovnakom čase často prebiehali prednášky venujúce sa veľmi zaujímavým témam. V tomto ohľade sa do budúcich ročníkov ponúkajú dva varianty - buď znížiť počet účastníkov, alebo rozšíriť trvanie konferencie na tri dni. Z ekonomických a ďalších dôvodov sa javí ako schodnejší prvý variant, ale to už je na organizátoroch konferencie.

Každopádne referáty aj samotná konferencia sú prínosom a obohatením súčasnej českej a slovenskej historiografie. Mladí historici si z nej odniesli mnohé poznatky a neoceniteľnými sú aj kontakty s kolegami z iných pracovísk, ktoré môžu dať základ potenciálnej budúcej spolupráci.

